

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2012 r. przez Urząd Nadzoru EFTA przeciwko Islandii
(Sprawa E-12/12)
(2013/C 66/09)

Skarga przeciwko Islandii została wniesiona do Trybunału EFTA w dniu 30 listopada 2012 r. przez Urząd Nadzoru EFTA, reprezentowany przez Markusa Schneidera i Clémence Perrin, działających w charakterze pełnomocników Urzędu Nadzoru EFTA, 35, Rue Belliard, 1040 Bruksela, Belgium.

Urząd Nadzoru EFTA występuje do Trybunału EFTA o:

- 1) orzeczenie, że nie przyjmując w wyznaczonym terminie środków niezbędnych do wykonania aktu prawnego przywołanego w pkt 7 załącznika XIX do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG), dostosowanego do Porozumienia EOG Protokołem 1 do tego Porozumienia, lub nie powiadamiając Urzędu w wyznaczonym terminie o przyjęciu takich środków, Islandia uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z tego aktu i art. 7 Porozumienia EOG oraz
- 2) obciążenie Islandii kosztami postępowania.

Kontekst prawny i faktyczny oraz zarzuty prawne przytoczone na poparcie skargi:

- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Islandia jest zobowiązana na mocy art. 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. (dyrektywa) i art. 7 Porozumienia EOG do podjęcia niezbędnych środków w celu wdrożenia dyrektywy i powiadomienia Urzędu Nadzoru EFTA o podjętych środkach.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że nie otrzymał od rządu Islandii takich informacji ani nie posiada żadnych innych informacji pozwalających stwierdzić, że środki niezbędne do wdrożenia dyrektywy zostały podjęte.
- Urząd Nadzoru EFTA twierdzi, że Islandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 27 dyrektywy oraz na mocy art. 7 Porozumienia EOG poprzez nieprzyjęcie lub niepowiadomienie Urzędu Nadzoru EFTA o środkach niezbędnych do wdrożenia dyrektywy w wyznaczonym terminie.